

ver sendt hjem til. Man skulle tro, at fru Anne Baastrup mente, at der alene var tale om flygtninge i disse forhold. Der er jo tale om udlændinge i al almindelighed, som fru Anne Baastrup ønsker at give opholdstilladelse, også selv om samlivet ophører. Det mener vi ikke der skal være tale om. Vi mener, at det skal tages ganske bogstaveligt, at der gives opholdstilladelse, og når grundlaget for opholdstilladelsen ophører, bør personerne også sendes tilbage.

Derfor kan vi ikke støtte den del af forslaget.

I den anden del, om udviste udlændinge, som ikke ønsker at medvirke til eksempelvis at oplyse identitet m.v., så rejsepapirer kan udarbejdes, er der skærper i lovforslaget, som vi finder er en fordel og er gode, og som vi kan støtte. Men vi finder alligevel, at det er paradoksalt, når man gør meget ud af i bemærkningerne, at fremstilling for en diplomatisk repræsentation af en person, der ikke ønsker at medvirke til udfærdigelse af fornødne rejsepapirer, kræver en retskendelse, hvori der beskikkes advokat, så vi kan få en langvarig sag i retten om det forhold.

Det bør være ganske klart, at når en person er udvist af landet, skal personen selvfølgelig også medvirke til at udfærdige de identifikationspapirer, som er nødvendige for at udfærdige rejsepapirerne. Her finder vi, at det er en omstændelig proces, der lægges op til, og vi havde gerne set, at forslaget gik videre.

Men vi mener som sagt, at der på det område er tale om forbedringer i forhold til det nuværende lovgrundlag, og derfor er vi umiddelbart positive over for den del af forslaget, men vi finder, at forslaget burde gå videre.

Vi vil afvente den behandling, der nu kommer i udvalget, og de debatter, der kommer om vores endelige stillingtagen til det samlede lovforslag. Vi har store problemer med at støtte forslaget, som det foreligger her, netop på grund af mine indledende bemærkninger om, at man har taget så vidt forskellige forhold med i det samme lovforslag.

Umiddelbart er vi imod forslaget, som det foreligger, men vi håber, at der kan skabes baggrund for ændringer, så man eventuelt piller den første del om voldsramte personer ud af lovforslaget og vi får lejlighed til at støtte den anden del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg må vist præcisere det eksempel, som jeg gav i indledningen. De kvinder og de krisecentre, som jeg har haft kontakt med, beskriver følgende historie:

En thailandsk kvinde bliver forelsket i en dansk mand og gifter sig med ham, og i løbet af det første par år af ægteskabet banker han hende sønder og sammen.

Og hun ved, at når hun skal vende tilbage til det thailandske samfund, vil hendes familie ikke acceptere hende, og at det vil være vanskeligt for hende at få en placering i samfundet med hensyn til arbejde m.v., og at hun derfor vil blive henvist til prostitution og til et meget dårligt liv i Thailand, fordi det er uacceptabelt at blive droppet i et ægteskab. Det er bl.a. dér, problemet ligger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg lige helt kort sige, at den tvangsmæssige fremstilling jo ikke er begrænset til de tilfælde, hvor vedkommende ikke vil medvirke til at fremlægge oplysninger for myndighederne. I fremsættelsen står der jo klart:

»Det foreslås derudover bl.a., at udlændinge, der ikke frivilligt ønsker at lade sig fremstille for en diplomatisk repræsentation, kan fremstilles, hvis dette efter rettens bestemmelse skønnes fornødent.«

Her drejer det sig altså alene om, at man nægter at lade sig fremstille, og det er derfor ikke bare et spørgsmål om at nægte at medvirke til at give de nødvendige oplysninger og fremskaffe de nødvendige papirer, og derfor kan bestemmelsen jo også anvendes over for folk, der har fremlagt de nødvendige papirer, og som aldrig nogen sinde har fremlagt andet end ægte papirer under deres ophold i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Til hr. Søren Søndergaard: Det er da rigtigt, at forslaget bl.a. også omhandler det, som hr. Søren Søndergaard nævner. Men det omhandler altså også det, som jeg nævner, og dér er problemstillingen altså, at det vil kræve en retskendelse med en beskikket advokat og det hele, for at politiet kan få lov til at fremstille personen over for den diplomatiske repræsentation, og det synes vi altså er for dårligt, når der er tale